

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

המדרשה למעלה) מקודושתכם, קדושת בני ישראל שהוא בבחינת קדושים תהיו, במוקן מהפשל לבני מדינה שעשו ג' עטרות כתרים לפך וכו', מה עשה המלך, נתן בראשו אחת ושתים בראשם של בני, כך בכל יום ויום העליונים מכתירם את הקדריש ברוך הוא ג' קדושות, מה הקדוש ברוך הוא עושה? נתן בראשו אחת ושתים בראשון של ישראל, נתן בראשו אחת (קדוש אני), ושתים בראשון של ישראלי⁵⁵ וכפי שהמדרשה ממשיק - והוא שכחוב בפסוקים אלה שלוש פעמים קדושה - דבר אל כל עדת בני ישראל קדושים היה. והתקדשותם והיותם קדושים⁵⁶] הפל הוא מקודושתכם כולם שוגם קדושתו של הקדוש ברוך הוא נובעת, בכivel, מקודשתם של בני ישראל. ומזה פירוש והמשמע שחרב המגיד מפרש דברי הסדר ש יכול לומר במנז' במנז' שאלה ותמייה, אלא בדרך שאנו במנז' בניחוחותא⁵⁶, שכן המשמעות של הציווי קדושים היהו היא שבוי, בכivel, ומבייא המדרש, להגוע לדמות הקדושה של הקדוש ברוך הוא, בכivel, ומבייא המדרש, לוי פירוש המגיד ראייה מפה שכחוב בפי קדוש אני, שקדושתם מכוח הקדושה של בני ישראל. וכל זה כל המעלה מקודשতם מכוח הקדושה של בני ישראל והקדושה המופלאה הזה של בני ישראל הוא מבני שיעצם הגשמה קשורה עם עצמותו יתברך, וזהו ענין דחקק הוי עמו. וענין זה הוא אצל תברך, המקור של הקדושה שזיהו ענין דחקק הוי עמו. וענין זה הקשר של עצם הנשמה עם עצמותו של הקדוש ברוך הוא והוא מבני שיעצם הגשמה קשורה עם עצמותו יתברך, בפי שמידיק כל אחד ואחת מישראל, כי יצא מן הכלל, בפי שמידיק בכתוב חלק הוי עמו, עמו דיקא, והכתוב מדייק וקורא לבני ישראל כאן בתואר עמו" למלמדו דנוסף על הபירוש שמורה על קדושתו של בני ישראל, בראיתא יש, מוכא במדרש⁵⁷ שעמו הוא

אך ישנו ענין שלמעלה מזה, שעיל-זה נאמר באותו פוסק כי חלק הוי עמו, שזיהו ענין שמתיחס לשicity של הנשמה לשורה באלוות שלמעלה מהשפטלשות, ודבר זה מrome בפסק במילים כי חלק הוי עמו" כי כלות שם הוי, שפירושו היה הער כי היה בחד⁵⁰, מעל למגבלות החלוקה בין עבר, והוא ותיד שהוא לא למעלה מהשפטלשות. והענין בוה, דרבנה, חלק מהשפטלשות, כי כלות שם הוי, שפירושו אשר העצם בשאתה תופס היה הוה ויהיה כאחד⁵¹, הוא למעלה בחלקו אמה תופס בכלו מהשפטלשות. והענין בוה, דרבנה, חלק הוי, במאמר הבעל-שם-טוב⁵¹, הינו חלק מן העצם, אשר העצם בשאתה תופס בחלקו אמה תופס בכלו (במאמר הבעל-שם-טוב⁵¹ במאמר הבעל-שם-טוב⁵¹ המהות שלו ואת ההארה וההתפשטות מהעצם כך שכשר יש לתפיסה וקליטה של שפע מהאהרה, אין זו בצד דבר שמאיר ומתגלה, יש את עצם המפה של קדושים תליה במידת התפיסה וההתקשרות, לעונת זאת כאשר יש קדוש אני, קדושתי למעלה מקודושתכם, כדי כך, שהרב המגיד מפרש ברבבי המדרש⁵³ קדושים תהיו, יכול במוני, פלמוד לומר כי קדושים תליה בצד קדושתי בצד קדושתך, שקדושתו למעלה [קדושתי, בבחינת קדוש אני, גם לתפיסה והבחורות עם העצם עצמו, גם לתפיסה בחולק קטן ומוציא ממנו היא שhai נעלית יותר (למעלה) מקודושתכם, בבחינת קדושים תליה, במוקן מהפשל לבני מדינה בין העצם להתקשרות ובין שחלק הוי עמו, והנשמה היא חלק קדוש אני, במנז' בניחוחותא⁵⁶] הכל חלק מהעצם הרי הוא כל היהודי בצד קדושתך. והוא אחד משם העצם. וכך קדוש אני, ראייה מפה שכחוב בפי קדוש אני, ומבייא ראייה מפה שכחוב בפי קדוש אני, שקדושתך למעלה היא מקודושתכם. וכל זה הוא קדושים תהיו, יכול במוני שבעצם הנשמה קשורה עם עצמותו יתברך, מפני שבעצם הנשמה קשורה עם עצמותו יתברך, האם יתכן שכונת הציווי היא שבני שזיהו ענין דחקק הוי עמו. וענין זה הוא אצל ישראל היה קדושים כמו הקדוש ברוך כל אחד ואחת מישראל, כפי שמידיק בכתוב חלק הוי עמו, עמו דיקא, דנוסף על הபירוש שמורה על העילי, בראיתא במדרש⁵⁷ שעמו למעלה מקודשתכם ובני ישראל אכן לא מסוגלים להגיעدرج הקדושה שלמעלה, ועל כך מפרש המגיד שלפי פניות הדברים המדרש אומר שקדושתו של הקדוש ברוך הוא למעלה עליה נאמר במדרש קדושתי, והיא בבחינת קדוש אני, שהיא נעלית יותר (ובלשון

(50) זה ג' רנו, סע"ב (ברע"מ). פרדס שער א (שער עשר ולא תשע) פ"ט. תניא שעיהוה"א פ"ז (פב, א). (51) המשך תرس"ו ע' תקבב. וראה ספר השיחות תש"א ע' 32 הערכה 19. (52) תניא ר'ב. (53) אור תורה להה"מ לט, סע"ב. (54) ויק"ר פ"ד, ט. (55) שם, ח. (56) ראה מאור ענינים קדושים ע' 93. (57) שמוא"ר ספל"א.